

[Madsen-Mygdal.]

denne Arbejdsløshed synes jo næsten at kunne bruges til Begrundelse for alt muligt. Uden at jeg her paa dette sene Tidspunkt skal komme ind paa hele Arbejdsløshedsproblemet, maa jeg dog sige, at denne Opfattelse beror paa en meget stor Misforstaaelse. Det turde egentlig være nok at gøre opmærksom paa, at alle her i vort Land, for hvem 8 Timers Arbejdsdagen er blevet et helligt Dogme, og for hvem Tariflønningerne er et absolut Minimumskrav, i Virkeligheden er udelukket fra at finde Beskæftigelse i Landbruget; hverken 8 Timers Arbejdsdagen eller et Udbytte, der svarer til Tariflønningerne, kan opnaas i et Husmandsbrug. Jeg hørte ganske vist nok — og jeg maa sige til min store Overraskelse — den højtærede Landbrugsminister udtale, at i Husmandsbrugene, i hvert Fald her paa Sjælland, behøvede man egentlig ikke at arbejde i mere end 6 Timer om Dagen. Jeg maa tilstaa, at det er en højst opsigtsvækkende Udtalelse. Jeg forundres i det hele noget over den højtærede Landbrugsministers Kendskab til Landbruget. Det gjorde jeg ogsaa forleden Dag, da han talte om de tre store Gaarde, der fandtes paa hans Egn; hele hans Kendskab til Storgaardes Landbrugsdrift synes at indskrænke sig til Kendskabet til de tre Gaarde, der findes paa hans Egn. Jeg havde dog troet, at han kendte noget mere til Arbejdet og Livet i Husmandsbrug. Men naar han for fuldt Alvor tør staa op her i Salen og paastaa, at man kan nøjes med 6 Timers dagligt Arbejde i Husmandsbrug, ja, saa vil jeg sige, at saa er der al Anledning til at rette den Opfordring til den højtærede Minister, der dog skulde være Minister for hele Landbruget, at han maa stræbe efter at komme til at kende noget mere til det Erhverv, han er Minister for, end disse Udtalelser fra hans Side er et Vidnesbyrd om. Men hvis det for øvrigt er noget saadant, den højtærede Minister fortæller, naar han kommer ud i Befolkningen, ja, saa kan jeg godt forstaa, at mange siger: Lad os dog bare komme ud til disse Husmandsbrug, lad os faa Plads der! Det vigtigste i denne Henseende — jeg vilde egentlig tro, at det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen giver mig Ret deri — hvis han tør, det ved jeg ikke — er dog de Kvalifikationer, som Manden og Konen, der gaar ind i saadant Brug, har, og den Arbejdsvillighed, de medbringer. Det kan ikke nytte at komme med Betragtninger over, hvor mange Timer her skal arbejdes, saa kommer de ingen Vegne. Og denne Betragtning gælder ikke mindst

Statshusmandsbrugene i de første 5 til 10 Aar efter deres Oprettelse. Vi har saamænd sørgelige Erfaringer nok om uegnede Folk, der anbringes i saadanne Brug, og disse Erfaringer trænger ikke til at gentages; det skulde vi helst undgaa. De bringer Skuffelse, ikke mindst for dem, der fejlagtigt er gaaet ind i Husmandsbrugene.

Men lad os nu lade det store Arbejdsløshedsproblem ligge i Aften, det er slet ikke det, Uenigheden drejer sig om. Den drejer sig om de forskellige Maader for Oprettelsen af mindre Landbrug. Men hvis den højtærede Minister vil vedblive at nævne Arbejdsløsheden som Begrundelse for disse Forslag, bliver jeg nødt til at spørge ham, om han da tror, at der er mere Beskæftigelse paa et Brug, der er oprettet efter 4. Oktober-Loven, end paa ethvert andet Brug, for det maa vel være hans Mening. Men det vil falde mig noget svært at forstaa, at der skulde være mere at bestille paa det ene Brug end paa det andet. Eller tror den højtærede Minister, at der bliver mere Beskæftigelse, fordi Jorden eksproprieres, end hvis den paa naturlig Maade købes i den frie Handél? Jeg tror nu, Beskæftigelsen bliver ganske ens. Men det, der har Interesse her, det, man er uenig om, er de Veje, Forslagene her angiver. Vi er i og for sig ikke uenige om det rigtige i at oprette Husmandsbrug, om at fremme Udstykningssagen, selv om Begrundelserne heller ikke her er de samme.

Jeg maa overfor den gentagne Fremhævelse af disse Forslags Betydning overfor Arbejdsløshedens Bekæmpelse hævde, at dette, at Jorden bliver erhvervet paa uretmæssig Maade, absolut ikke kan give mere Beskæftigelse. Ja, nu benægter jo ganske vist det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen — det gjorde han før, da han havde Ordet —, at den Jordbruger, der bliver Fæster efter disse Love, bliver anbragt i nogen retsløs Stilling, og det ærede Medlem siger, at det naturligvis heller ikke er en uretmæssig Maade at erhverve Jorden paa. Med Hensyn til Fæsternes Stilling endelig henviser det ærede Medlem til, at vi dog har en Praksis i saa Henseende, som ikke er urimelig eller ubillig. Den Praksis er nu ikke meget bevendt, den kan ikke være mange Aar gammel. Men vi ønsker heller ikke dette Spørgsmaal, hvad der er Ret eller Uret, vi ønsker ikke Spørgsmaalet om Ejendomsrettens Ukrænkelighed overladt til Afgørelse ved en Praksis, som det ærede Medlem og hans Jordlovsudvalg opstiller og ændrer efter Forgodtbefindende. Dette Spørgsmaal er af saa fundamental Betydning efter vor